

תת"ע 850/03 - מדינת ישראל נגד אגסי חנן - בהuder, הנאשמים

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תתע"א 17-03-850 מדינת ישראל נ' אגסי
בפני כבוד הagan נשאה אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה
ע"י ב"כ עוז בוקובזה ליאור

נגד
אגסי חנן - בהuder - הנאשמים

הכרעת דין

כנגד הנואשם הוגש כתב אישום בו יוחסה לו עבירה בניגוד לתקנה 47(ד) בתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

בהתאם לעובדות כתב האישום, נהג הנואשם ביום 19.2.17 רכב מסוג מונית עת יצא לעקיפה של רכב אחר אשר נסע לפניו זאת כאשר הדרך שמולו לא הייתה פנוייה וכתוצאה מכך גרם סיכון לרכב אחר.

יום לאחר מכן, שלח הנואשם באמצעות הדואר מכתב לבית המשפט במסגרת הודה ביצוע העבירה (בכתב) תוך שליח טיעון לעונש בכתב אגב הסבר כי במהלך העקיפה "פרט לרוכב לבן שהגיע מלמטה למרחק של כ-500 מטר ופונה לשוללים לעצירה, אני השלמתי בבטחה את העקיפה ולא סיינתי אף רכב".

הנאשם הסביר בטיעוני לעונש בכתב כי הוא בן 71, נаг מונית, וxebק לשקל את מידת העונש.

למרות פניה זו בכתב לבית המשפט, ולפי עדות הנואשם בפני, לאחר ששוחח עם תובעת ממנה הבין כי עונשתו אמורה לכלול רכיב של פסילה בפועל, החליט לחזור בו מפנייתו בכתב, וטרם הורשע על בסיס מכתבו, הגיע לבית המשפט ביום 5.6.17 וכך השיב לאישום:

"**ביום האירוע חזרתי לאילת אחרי שהורדתי את בתי בסיס צבאי. במהלך הדרן לא הייתה כל תנועה בנתיב שמולי, שעת צהרים.**

אני יצאתי לעקיפה של משאית קטנה שנסעה לפני ב מהירות של כ- 60 קמ"ש.

עמוד 1

לקראת סיום העקיפה וכאשר המרחק בין לבינו היה כ- 200 מטר, הופיע בנתיב ממול רכב לבן, שירד ללא קשר אליו לוחינה בשול הדרכן. אני סיימת את העקיפה והמשכתי לנסוע רגיל מבלי שגרמת לי לכל סכנה לאיש.

אני חשתי ברגע זה כאבים וצורך להתפנות לכך ירדתי מהכבש שמאללה לאחור בו היה צלע הר ושביל, ובעווד עסוק בעשיית צרכיהם, לפניו התחלת פעולה זו, הופיע לפתע שוטר שבודיעבד הבנתי כי היה ברכב הלבן ונתן לי את הדוח. אני לא ביצעת כל עבירה."

תיק זה נקבע להוכחות בפניו ליום 17.9.17 ומול הנאשם השוטר אשר תיעד את מהלך האירוע: ע.ת 1 رس"ב יגאל הילל.

במהלך עדותו הגיע השוטר את נסיבות האירוע כפי שתועדו על ידו בכתב במסמך ת/1.

במסמך זה מתאר השוטר את האירוע באופן בו נהג הוא לבדוק בניידת סמייה לבנה מכיוון צומת העربה לעיר דימונה. בדרך, מתאר השוטר כיצד הוא רואה מונית עוקפת משאית בנתיב שלו מולו, וכתוצאה מכך נאלץ הוא לרדת לשול הדרכן ולבלום. השוטר מתאר כיצד הנאשם עבר אותו, וכיידם הוא מבצע פנית פרסה אחריו אגב שמירת קשר עין רציף עמו.

בקילומטר 011, מתאר השוטר את הנאשם כמו שנכנס בפראות שמאללה לכיוון השטח ונעצר. השוטר עוצר אחרי הנאשם ומતאר את הנאשם כמו שיוצא במהירות מרכבו עם נייר בידו תוך שזהו מסביר כי עליו לעשות צרכיו.

תגובה הנאשם כפי שתועדה על ידי השוטר הייתה:

"פנית לעמוד בצד לא התקרבתי אליו התחלתי בעקיפה ראייתי אותו מרחוק"

כתמייה לעדותו הכתובה של ע.ת 1 בת/1, ציר העד את האירוע בסקיצה אשר התקבלה וסומנה ת/2.

מנתוני הסקיצה עולה כי מדובר בכביש עם נתיב אחד לכל ציוון, ובמהלך עקיפה של הנאשם רכב אחר שלפניו, נאלץ נהג בניידת הסמייה לרדת מהכבש כתוצאה מקרבת הרכב המגיע מולו במהלך העקיפה.

במהלך חקירותו הנגדית, חזר ע.ת 1 באופן ברור וחדר על גרסתו לפיה האירוע התרחש **בקטע דרך בו יש נתיב נסיעה אחד לכל ציוון** וכי בכוון הנסעה של הנאשם היה קזו מוקזקו. (כפי שצויר בת/2)

ניסיונו טוען כי הרכב הלבן (בודיעבד בניידת) "ירד" לשול הדרכן לעקיפה שביצע, נעה בתשובה חד משמעות של העד ע.ת 1 לפיה הוא ראה את תחילת העקיפה, את יציאת הנאשם לעקיפה. לטעنته הנאשם הפטיע אותו בשל המרחק הקצר ביניהם מה שאלץ אותו לרדת לשול הדרכן. עוד הוסיף העד כי שמר על קשר עין רציף עם הנאשם ואף ראה את "פרקתו", לדבריו, של הנאשם מרכבו.

"עשית את זה כדי ברוחת מנני, סליחה שאני אומר את זה" העיד ע.ת 1 בעמוד 4 שורה 19.

ניסיונו הנאשם להציג עד ע.ת 1 סרטון ממוקם האירוע לכואורה, נתקל בתשובה חד משמעות של העד לפיה **המקום המצלום אינו מקום ביצוע העקיפה**. לטענת העד מקום העקיפה הינו מקום בו לכל רכב נתיב נסעה אחד בלבד.

(בית המשפט אישר לנאשם את הגשת הסרטון לאחר הגם שלא היה בידי סרט מוכן להגשה במהלך הדיון עצמו - סרטון ערוך עם קריינות וכתוביות אכן הוגש מטעם הנאשם לאחר. הסרטון סומן על ידי כמסמך נ/1)

אדגש כבר בשלב זה כי חקירתו הנגדית של ע.ת 1 לא הניבה כל סתייה מהותית בין עדותו בבית המשפט ובין המסמכים שכתב (ת/1 ו- ת/2).

עדותו של ע.ת 1 נותרה עדות יציבה, ברורה, ואמונה המתארת מhalb נהייה הכלול עבירה מלאה בנגדות לתקנה 47(ד) בתקנות התעבורה.

את עדותו פתח הנאשם בגרסה חדשה אשר הוושמעה לראשונה:

לא במכtab הودאה מיום 20.2.17 ולא בתשובתו לאישום בישיבת ההකראה, טען הנאשם כי המדבר בכוונה עם שלושה נתיבים. לראשונה עת החל להעיד, טען הנאשם כי הלכה למשעה בכיוון נסיעתו שני נתיבים כאשר עקיפתו את המשאית הקטנה הייתה בנטייה שלו האמצעי.

כתמייה לטענה זו הציג הנאשם סרטון (אותו שלל כאמור לעיל העד ע.ת 1 ממוקם בו בוצעה העקיפה).

בנוספ, ובניגוד למרחק של 500 מטר בין הרכב שהגיע ממול, כפי שטען הנאשם במסמך מיום 20.2.17, טען בית המשפט כי המרחק היה 200 עד 300 מטר בין הרכב הלבן, תוך שהוא מסרב להגיד את הרכב הלבן כרכב שהגיע "ממול".

כאשר נשאל הנאשם על ידי התובע מדוע שלח לבית המשפט הודהה בכתב, וכאשר התבקש לקרוא את הודהתו שלו בבית המשפט, השיב:

"....בשיחה עם התובעת כאשר הבנתי לאחר התקשרה אליו כי מדובר בפסילה בפועל, אז הבנתי שציריך להופיע פעם ראשונה בבית המשפט ולכך הגעת. אני עדין חושב שלא עבירה"

כלומר, המנייע של הנאשם לחזור בו מהודהתו, זאת לפי עדותו, הוא הבנתו את רף העונש הצפוי.

דברי הנאשם עולה כי לו ענישתו לא הייתה כוללת רכיב של פסילה, הייתה נשארת הודהתו בתוקף ללא שינוי.

בהמשך חקירתו הנגדית ולאחר שבכתב הסכים כי הרכב הלבן היה למרחק 500 מטר ממנו עת יצא לעקיפה ולאחר שבסמבל עדותו טען למרחק של 300-200 מטר ממנו, טען לפטע הנאשם:

"מה זה קרייטי? מבחינתי זה לנסוע בנסיבות סבירה לבצע עקיפה של משאית שנסעה לאט, מול לא היה אף אחד, העקיפה הייתה בטוחה".

לפתע, משתנה הגרסה לפיה מולו לא היה אף אחד.

הנאשם הסביר כי כאשר אמר "מולו" התקoon כי היחיד שהוא "למטה".

לדבריו היו במקום שלושה נתבים "**הוא היה בנתיב שלו עקפט בנתיב האמצעי וזרתי לנתיב שלי. יש כאן בעיה של סמנטיקה בעניין זהה**".

הנאשם טען לבעיה של סמנטיקה ולא למאות, אלא שגרסתו רחוקה מבעיות סמנטיקה:

הלכה למעשה מתארים השוטר והנאשם את אותו אירוע ממש של עקיפת משאית.

אין כל ספק כי השוטר ראה לנגד עינו את האירוע, וגם הנאשם על שלל גורסאותו מתאר כיצד הוא רזהה את הרכב הלבן בו נוגג השוטר במהלך האירוע.

טענת הנאשם לפי העקיפה בוצעה במקום אותו תיעד בסרטון נ/ז אינה עולה בקנה אחד עם הסקיצה שצייר השוטר, ועם עדותו של השוטר לפיה במקום נתיב אחד לכל כיוון.

הנאשם לא צילם את אבן הקילומטר במקום בו נערך הסרטון כדי להוכיח כי מדובר באותו הקילומטר אותו ציין השוטר בדוח.

גרסתו הראשונית של הנאשם לפיה מדובר בעקיפה בטוחה כאשר ירידת השוטר לשול הדרך אינה קשורה כלל לעקיפה, הוחלפה במהלך המשפט לגרסה על נתיב כפול במהלך נסיעתו כאשר לא היה כל רכב ממול ולמעשה השוטר לא הופרע כלל כתוצאה מהעקיפה שבוצעה בנתיב אמצעי במקום.

אני קובל כי מדובר בגרסה כבושא, חדשה, ללא כל אחיזה בנסיבות (שכן השוטר פסל את מקום הצלום כמקום ביצוע העקיפה לאחר שהנאשם הציג לו הטלפון הניד שברשותו), וכגרסה מאוחרת, לא מבוססת בכלל דרך, אין אני מקבל אותה כתיאור עובדתי נכון לאירוע.

מעבר לכך, החלטת הנאשם להיכנס לשטח עפר מיד לאחר ביצוע העקיפה וביצוע הפרסה אחריו על ידי הרכב ה"לבן" (הנידת הסמייה) מייצרת יותר מחשש כי הנאשם ניסה למלט עצמו מהכਬיש מהר ככל הנימן.

יתכן שהנאשם רצה לעשות צרכי, אך סמיכות האירוע למצב בו טוען השוטר כי ראה אותו מבצע לנגד עינו עקיפה מסוכנת, יחד עם תיאור השוטר את הנאשם "יורד בפראות" לשטח, מחזקים מאד את התרשומות השוטר לפיה ניסה הנאשם לבסוף ממנו.

הודאתו הראשונית של הנאשם בביצוע העבירה אגב שליחת ההודאה לבית המשפט, שינוי גורסאותו והתנהגוותה ה"ברחנית" מיד לאחר האירוע מחייבים בעיני מאד את גרסתו במיעוד כאשר מולה ניצבת עדות אמונה, חד משמעותית ולא כל סטיות של השוטר אשר تعد את האירוע ללא כל היכרות קודמת עם הנאשם.

המדובר בקטע דרך אגב נסעה שగرتית של השוטר, אין מדובר בצומת או מקום בו עמד השוטר והמתין לביצוע אכיפה. מדובר בתגובה ספונטנית ומהירה של השוטר לעבירה שראה מתבצעת לפני ולגנד עיניו.

אני קובע כי תיאור השוטר הוא התיאור הנכון והמדויק של האירוע.

אני קובע כי המדינה הוכחה כי הנאשם ביצע עבירה בגיןו לתקנה 47 (ד) בתקנות התעבורה וזאת ברמת הוכחה של מעבר לכל ספק סביר, גם שהזהרתני עצמי כי מדובר בעדות ייחוד מול עדות הנאשם.

אני מרשים את הנאשם בביטול העבירה שיוחסה לו.

ניתנה היום, י"ג תשרי תשע"ח, 03 אוקטובר 2017, במעמד התביעה (ה הנאשם לא התיצב לדין)